

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä huhtikuuta 2004

N:o 267—273

SISÄLLYS

N:o		Sivu
267	Laki maaseutuelinkeinojen rahoituslain 17 §:n muuttamisesta	757
268	Tasavallan presidentin asetus pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan Tukholman yleissopimuksen voimaansaattamisesta	759
269	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2004 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta	760
270	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2003 maksettavasta emolehmien kansallisesta lisäpalkkiosta	763
271	Valtioneuvoston asetus vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalainojen korkotuesta annetun asetuksen muuttamisesta	764
272	Valtioneuvoston asetus vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitetun osaomistusasunnon vähemmistöosuuden omistajan omistusosuuden suuruudesta	768
273	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden Euroopan unioniin kuulumattomista valtioista tuotavien tavaroiden eläintautivaatimuksista	769

N:o 267

Laki

maaseutuelinkeinojen rahoituslain 17 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä huhtikuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 17 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 44/2000, seuraavasti:

17 §

Korotetut rahoitustuet

Korotettua tukea voidaan myöntää vuosina 2004—2007:

1) lypsykarja-, lihakarja-, lammas- ja vuohitalouden tuotantorakennusten uudisrakentamiseen, laajentamiseen ja peruskorjaamiseen sekä tuotantoteknologiainvestointeihin näillä aloilla; sekä

2) ympäristönsuojelu-, eläinten hyvinvointi- ja tuotantohygieniasyistä johtuvan raken-

tamisen ja koneiden hankinnan lisäkustannuksiin.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin kohteisiin tukea voidaan myöntää 65 prosenttia hyväksyttävistä enimmäiskustannuksista. Tuen saajalle, joka täyttää EY:n maaseudun kehittämisasetuksen 8 artiklassa säädetyt edellytykset, kohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää 70 prosenttia hyväksyttävistä enimmäiskustannuksista, jos tilanpidon aloittamisesta ei ole kulunut viittä vuotta.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua

HE 31/2004
MmVM 3/2004
EV 34/2004

tukea voidaan myöntää 75 prosenttia hyväksyttävistä lisäkustannuksista. Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että lisäkustannukset aiheutuvat voimassa olevat ympäristönsuojelua, eläinten hyvinvointia ja tuotantohygieniaa koskevat vähimmäisvaatimukset ylittävästä investoinnista tai hiljattain käyttöön otettujen vähimmäisvaatimusten täyttämisestä sekä että investoinnit eivät lisää tilan tuotantokapasiteettia.

Korotettu tuki myönnetään avustuksena tai korkotukilainan korkotukena taikka niiden

yhdistelmänä. Tarkemmat säännökset korotetun tuen myöntämisen edellytyksistä ja ehdoista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen 142 artiklassa tarkoitettujen Suomen C1—C4 -tukialueiden osalta tämä laki tulee kuitenkin voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 16 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 268

Tasavallan presidentin asetus**pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan Tukholman yleissopimuksen voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministerin esittelystä, säädetään:

1§
Tukholmassa 22 päivänä toukokuuta 2001 tehty pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskeva Tukholman yleissopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 23 päivänä elokuuta 2002 ja jota koskeva hyväksymisasiakirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan 3 päivänä syyskuuta 2002, tulee voimaan 17 päivänä toukokuuta 2004 niin kuin siitä on sovittu.

2§
Yleissopimuksen määräykset ovat asetuksena voimassa.

3§
Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä toukokuuta 2004.

Helsingissä 16 päivänä huhtikuuta 2004

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 269

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2004 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä huhtikuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 15 §:n 3 momentin ja 16 §:n 5 momentin sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 §

Yleistä

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voidaan maksaa mehiläistalouden toimintaedellytysten turvaamiseksi mehiläistalouden kansallista pesäkohtaista tukea, jäljempänä *pesäkohtainen tuki*, vuodelta 2004 enintään 0,5 miljoonaa euroa siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *mehiläistarhaajalla* luonnollista henkilöä, luonnollisten henkilöiden muodostamaa yhtymää tai jakamatonta kuolinpesää sekä luonnollisten henkilöiden muodostamaa

avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, osuuskuntaa, osakeyhtiötä, säätiötä, julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, koulutilaa tai vankeilatilaa, joka harjoittaa mehiläistaloutta;

2) *mehiläisyhteiskunnalla* Suomessa sijaitsevan, kesyistä mehiläisistä (*Apis mellifera*) koostuvan emon, työmehiläisten, sikiöiden ja mehiläisten hoitamiseen tarvittavan pesäkaluston muodostamaa kokonaisuutta;

3) *toimintapisteellä* rakennusta, rakennelmaa tai suojaa, jossa voidaan tehdä sadonkorjuutöitä ja kaluston kunnostustöitä tai varastoida satoa ja kalustoa.

3 §

Tuen maksamisen edellytykset

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että mehiläistarhaaja hallitsee omistajana, vuokramiehenä taikka testamenttiin, muuhun perintöoikeudelliseen saantoon tai muuhun

saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla 31 päivänä toukokuuta 2004 vähintään viittätoista talvehtinutta mehiläisyhteiskuntaa tuotantokauden 2004 ajan. Tukea ei makseta hakuvuoden keväällä tehdyistä jaokkeista eikä parveilun seurauksena syntyneistä uusista mehiläisyhteiskunnista. Tuen maksun perusteena olevia mehiläisyhteiskuntia on tuotantokauden aikana hoidettava siten, että niistä pystytään tuen myöntämivuonna keräämään normaali sato.

Mehiläistarhaajalla on viimeksi toimitetun tai sitä edeltävän verotuksen mukaan tai tuen hakemista edeltävänä verovuonna oltava mehiläistaloustuotteiden myynnistä tuloa.

Jos 2 momentissa tarkoitetut tulot eivät käy ilmi suoraan veroilmoituksesta, hakijan tulee osoittaa ne veroilmoituksella sekä muistiinpanoilla, joista käy ilmi mehiläistalouden tulot ja menot.

Jos hakija on aloittanut mehiläistalouden harjoittamisen tuen hakemista edeltävän vuoden aikana tai sen jälkeen eikä voi osoittaa tuloja 2 tai 3 momentissa tarkoitetulla tavalla, hakijan tulee osoittaa, että hänellä on ollut toiminnan aloittamiseen tarvittavia hankintamenoja.

Jos kysymys on useamman mehiläistarhaajan yhdessä harjoittamasta mehiläistarhauksesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta mehiläistarhauksesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi mehiläistarhausta itse harjoittava mehiläistarhaaja, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää tukilain 3 §:n 2 momentin ikää koskevan edellytyksen.

4 §

Vakiintuneen mehiläisyhteiskuntamäärän käyttäminen

Jos tuen maksun perusteena oleva talvehtinut mehiläisyhteiskuntamäärä on ollut poikkeuksellisen alhainen talvituhojen, eläintautien, petoeläinten aiheuttamien vahinkojen tai muun niihin verrattavan seikan johdosta, tuki voidaan maksaa sen mehiläisyhteiskuntamäärän perusteella, jonka perusteella tuen hakijalle on maksettu mehiläistalouden kansallista pesäkohtaista tukea vuonna 2003.

Mehiläisyhteiskuntamäärän alentumisesta on tällöin toimitettava selvitys hakemuslo-

makkeen liitteenä. Jos mehiläisyhteiskuntien määrä on alentunut eläintaudin takia, hakemuksen liitteenä on lisäksi oltava eläinlääkärin antama todistus.

Tuen maksu toimitetun selvityksen perusteella edellyttää, että annettua selvitystä voidaan pitää luotettavana.

5 §

Tuen suuruus

Pesäkohtaista tukea maksetaan enintään 18 euroa vuodessa mehiläisyhteiskuntaa kohti.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää 1 §:ssä säädetyn enimmäismäärän, tukea alennetaan.

6 §

Tuen alentaminen ja epääminen

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta tukilain 16 §:ssä sekä tässä asetuksessa säädettyillä perusteilla.

7 §

Valvonnasta aiheutuvat seuraamukset

Jos hakemuksessa ilmoitetun ja tuen valvonnassa todetun mehiläisyhteiskuntien lukumäärän erotuksen suhde todettuun lukumäärään on:

1) enintään 5 prosenttia tai enintään 2 mehiläisyhteiskuntaa, tuki maksetaan valvonnassa todetun mehiläisyhteiskuntien lukumäärän mukaisena;

2) yli 5 prosenttia tai yli 2 mehiläisyhteiskuntaa ja enintään 20 prosenttia, valvonnassa todetusta mehiläisyhteiskuntien lukumäärästä vähennetään todetun ylityksen verran;

3) yli 20 prosenttia, mutta alle 40 prosenttia, valvonnassa todetusta mehiläisyhteiskuntien lukumäärästä vähennetään todettu ylitys kaksinkertaisena; tai

4) vähintään 40 prosenttia, tukea ei makseta lainkaan.

8 §

Mehiläisyhteiskuntien hoitotapaan liittyvät seuraamukset

Jos mehiläisyhteiskunnan hoitotapa ei täytä 3 §:n 1 ja 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia, kyseisestä mehiläisyhteiskunnasta ei makseta tukea.

Jos hoitotapaan liittyvistä puutteista tai laiminlyönneistä aiheutuviksi määriteltyjen seuraamusten vuoksi hylättävien mehiläisyhteiskuntien lukumäärä ylittää 50 prosenttia valvonnassa todetusta määrästä, tukea ei makseta lainkaan.

Helsingissä 15 päivänä huhtikuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkea-
oja*

9 §

Hakemuksen peruuttaminen

Tukihakemus voidaan peruuttaa ennen valvonnasta ilmoittamista tai ennen tuen maksatusta.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Juha Vanhatalo

N:o 270

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2003 maksettavasta emolehmien kansallisesta lisäpalkkiosta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä huhtikuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 7 §:n 1 momentin sekä 15 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Yleistä

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voidaan maksaa viljelijän hallinnassa olleiden emolehmien lukumäärän perusteella naudansiha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu ylimääräinen kansallinen emolehmäpalkkio, jäljempänä *lisäpalkkio*, siten kuin tässä asetuksessa säädetään. Lisäpalkkio maksetaan valtion talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen osoitetun määrärahan rajoissa.

Helsingissä 15 päivänä huhtikuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkea-
oja*

2 §

Lisäpalkkion perusteet

Lisäpalkkiota maksetaan ilman eri hakemusta sen eläinmäärän perusteella, jonka mukaan viljelijälle maksetaan Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamaa emolehmäpalkkiota vuodelta 2003.

Lisäpalkkion suuruus on 50 euroa emolehmää kohti.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä huhtikuuta 2004.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Juha Vanhatalo

N:o 271

Valtioneuvoston asetus**vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä huhtikuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta 19 päivänä heinäkuuta 2001 annetun valtioneuvoston asetuksen (666/2001) 3 §:n 1 momentti, 4 § ja 8—10 § seuraavasti:

3 §

Eryissäännös hyväksymisedellytyksistä

Vuokra-asunnon ja asumisoikeustalon rakentamista tai perusparantamista varten myönnetyn lainan korkotukilainaksi hyväksymisen edellytyksenä on, että Valtion asuntorahasto on hyväksynyt kohteen rakennussuunnitelmat ja -kustannukset tai perusparannussuunnitelmat ja -kustannukset. Asuntorahasto voi kuitenkin erityisestä syystä antaa luvan töiden aloittamiseen ennen suunnitelmien ja kustannusten hyväksymistä.

4 §

Lainoitusosuudet

Vuokra-asuntojen korkotukilainan lainoitusosuuksia alennetaan vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain (604/2001) 10 §:n mukaisista määräistä siten, että ne ovat:

1) enintään 90 prosenttia hyväksytyistä rakennus- tai hankintakustannuksista hyväksyttäessä vuokratalokorkotukilainaa, vuokratalon hankintakorkotukilainaa, vuokra-asuntokorkotukilainaa tai vuokra-asunnon hankin-

takorkotukilainaa omistustontilla olevaan kohteeseen;

2) enintään 85 prosenttia hyväksytyistä rakennus- tai hankintakustannuksista hyväksyttäessä vuokratalokorkotukilainaa, vuokratalon hankintakorkotukilainaa, vuokra-asuntokorkotukilainaa tai vuokra-asunnon hankintakorkotukilainaa kohteeseen, jossa on vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitetuista osaomistusasunnoista annetussa laissa (232/2002) tarkoitettuja osaomistusasuntoja;

3) enintään 85 prosenttia hyväksytyistä rakennus- tai hankintakustannuksista hyväksyttäessä asumisoikeustalon rakentamis- tai hankintakorkotukilainaa; ja

4) enintään 80 prosenttia taikka erityisestä syystä, mikäli asumiskustannukset muutoin nousisivat kohtuuttoman korkeiksi, enintään 95 prosenttia hyväksytyistä perusparannuskustannuksista hyväksyttäessä vuokra-asumisen tai asumisoikeustalon perusparannuskorkotukilainaa.

8 §

Korkotuki

Lainansaajan maksettavaksi jäävä perusomavastuu korkotukilainan korosta on 3,4

prosenttia. Jos lainoituksen kohteena on asumisoikeustalo, lainansaajan maksettavaksi jäävä perusomavastuu on kuitenkin 3,5 prosenttia korkotukilainan korosta.

Jos rakentamista tai perusparantamista varten hyväksyttyä korkotukilainaa nostetaan ennen rakennuksen tai perusparannuksen valmistumista ja lainasta perittävä vuotuinen korko ylittää perusomavastuun määrän, maksetaan ylimenevä osa kokonaan korkotukena 12 kuukauden ajan korkotukilainan ensimmäisen erän nostamisesta lukien (*rakentamisaika*).

Jos vuokra-asunnon rakentamista varten hyväksytystä korkotukilainasta rakentamisajan jälkeen perittävä tai vuokra-asunnon hankintalainasta perittävä vuotuinen korko ylittää perusomavastuun määrän, maksetaan ylimenevästä osasta korkotukena vuosittain seuraavan taulukon mukainen prosenttiosuus:

lainavuosi	korkotuki perusomavastuun ylittävistä korosta
1	95 %
2	93 %
3	91 %
4	89 %
5	87 %
6	84 %
7	82 %
8	80 %
9	78 %
10	76 %
11	74 %
12	72 %
13	68 %
14	64 %
15	60 %
16	56 %
17	52 %
18	48 %
19	40 %
20	32 %
21	24 %
22	16 %
23	8 %

Jos asumisoikeustalon rakentamista varten hyväksytystä korkotukilainasta rakentamisajan jälkeen perittävä tai asumisoikeustalon

hankintalainasta perittävä vuotuinen korko ylittää perusomavastuun määrän, maksetaan ylimenevästä osasta korkotukena ensimmäisenä lainavuonna 95 prosenttia. Perusomavastuun ylittävistä koron osuudesta korkotukena maksettava prosenttimäärä pienenee tämän jälkeen ensimmäisten 10 lainavuoden aikana vuosittain 4 prosenttiyksiköllä vuosittain. Tämän jälkeen se pienenee 6 prosenttiyksiköllä vuosittain.

Jos vuokra-asunnon tai asumisoikeustalon perusparantamista varten hyväksytystä korkotukilainasta rakentamisajan jälkeen perittävä vuotuinen korko ylittää perusomavastuun määrän, maksetaan ylimenevästä osasta korkotukena ensimmäisenä lainavuonna 95 prosenttia. Perusomavastuun ylittävistä koron osuudesta korkotukena maksettava prosenttimäärä pienenee tämän jälkeen vuosittain 6 prosenttiyksiköllä vuosittain.

Jos rakentamis- tai hankintalainoituksen kohteena on vuokratulo, jossa on vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitetuista osamistusasunnoista annettuja laissa tarkoitettuja osamistusasuntoja, perusomavastuun ylittävistä koron osasta maksetaan korkotukena ensimmäisenä lainavuonna rakentamisajan jälkeen kuitenkin 90 prosenttia. Prosenttimäärä pienenee tämän jälkeen 6 prosenttiyksiköllä vuosittain.

9 §

Kiinteälyhenteinen korkotukilaina

Vuokra-asunnon rakentamista ja hankintaa varten hyväksyttyä korkotukilainaa on rakentamisajan jälkeen lyhennettävä kunkin viisivuotiskauden aikana yhteensä vähintään seuraavasti:

vuodet	lyhennys lainan alkuperäisestä pääomasta
1—5	1,7 %
6—10	3,3 %
11—15	5,3 %
16—20	7,5 %
21—25	9,9 %
26—30	15,0 %
31—35	23,3 %
36—40	34,0 %

Asumisoikeustalon rakentamista ja hankintaa varten hyväksyttyä korkotukilainaa on rakentamisaajan jälkeen lyhennettävä kunkin viisivuotiskauden aikana yhteensä seuraavasti:

vuodet	lyhennys lainan alkuperäisestä pääomasta
1—5	3,0 %
6—10	5,0 %
11—15	7,0 %
16—20	10,5 %
21—25	17,5 %
26—30	28,5 %
31—35	28,5 %

Vuokra-asunnon perusparantamista varten hyväksyttyä korkotukilainaa on rakentamisaajan jälkeen lyhennettävä kunkin viisivuotiskauden aikana yhteensä vähintään seuraavasti:

vuodet	lyhennys lainan alkuperäisestä pääomasta
1—5	2,5 %
6—10	5,5 %
11—15	9,0 %
16—20	16,0 %
21—25	27,5 %
26—30	39,5 %

Jos laina on hyväksytty asumisoikeustalon perusparannuskorkotukilainaksi, sitä on rakentamisaajan jälkeen lyhennettävä kunkin viisivuotiskauden aikana yhteensä seuraavasti:

vuodet	lyhennys lainan alkuperäisestä pääomasta
1—5	8,5 %
6—10	11,5 %
11—15	16,5 %
16—20	25,0 %
21—25	38,5 %

Jos laina on hyväksytty sellaisen vuokratalon rakentamista tai hankkimista varten, jossa on vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitetuista osaomistusasunnoista annetussa

laissa tarkoitettuja osaomistusasuntoja, lainaa on lyhennettävä rakentamisaajan jälkeen 1 momentissa säädetystä poiketen yhteensä vähintään seuraavasti:

vuodet	lyhennysprosentti lainan alkuperäisestä pääomasta, josta on ensin vähennetty vähemmistöosakkaiden lunastamat lisä- ja loppuosuudet
1—5	3,5 %
6—10	4,0 %
11—15	5,5 %
16—20	8,5 %
21—25	14,0 %
26—30	22,0 %
31—35	32,5 %
36—40	10,0 %

Lainansaaja ja lainanmyöntäjä voivat sopia, että korkotukilainaa lyhennetään enemmän kuin edellä tässä pykälässä säädetään, jos korkotukilainasta maksettava korko on hyvin alhainen tai muusta vastaavasta syystä eivätkä asumismenot silti nouse kohtuuttomasti.

10 §

Kokonaispääomamenoon perustuva korkotukilaina

Vuokra-asunnon korkotukilainan pääomameno, joka sisältää sekä lainansaajan maksettavaksi jäävän koron että korkotukilainan lyhennyksen, voi 9 §:n estämättä olla ensimmäisenä vuonna rakentamisaajan jälkeen 3,7 prosenttia korkotukilainaksi hyväksytyyn lainan alkuperäisestä määrästä.

Asumisoikeustalon korkotukilainan pääomameno, joka sisältää sekä lainansaajan maksettavaksi jäävän koron että korkotukilainan lyhennyksen, voi 9 §:n estämättä olla ensimmäisenä vuonna rakentamisaajan jälkeen 4,1 prosenttia korkotukilainaksi hyväksytyyn lainan alkuperäisestä määrästä.

Jos kyseessä on vuokra-asunnon perusparannuskorkotukilainaksi hyväksytty laina, ensimmäisen lainavuoden pääomameno on kuitenkin 3,9 prosenttia lainan alkuperäisestä määrästä.

Jos kyseessä on asumisoikeusasunnon perusparannuskorkotukilainaksi hyväksytty laina, ensimmäisen lainavuoden pääomameno on kuitenkin 5,1 prosenttia lainan alkuperäisestä määrästä

Jos lainoituksen kohteena on vuokratalo, jossa on vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitetuista osaomistusasunnoista annetussa laissa tarkoitettuja osaomistusasuntoja, korkotukilainan ensimmäisen lainavuoden pääomameno on 4,2 prosenttia lainan alkuperäisestä määrästä.

Jos lainansaajan maksettavaksi jäävä korko on edellä säädettyä suurempi, ensimmäinen pääomameno on kuitenkin lainansaajan maksettavaksi jäävän koron suuruinen.

Vuokra-asunnon rakentamista ja hankintaa varten hyväksytyn korkotukilainan pääomameno nousee tämän jälkeen vuosittain määrällä, joka vastaa toteutunutta kuluttajahintaindeksin muutosta.

Vuokra-asunnon perusparantamista varten hyväksytyn korkotukilainan pääomameno

nousee tämän jälkeen kuitenkin vuosittain määrällä, joka vastaa toteutunutta kuluttajahintaindeksin muutosta lisättynä 1,5 prosenttiyksiköllä vuodessa.

Asumisoikeustalon korkotukilainaksi hyväksytyn lainan pääomameno nousee tämän jälkeen vuosittain määrällä, joka vastaa toteutunutta kuluttajahintaindeksin muutosta lisättynä 0,6 prosenttiyksiköllä.

Jos 39 lainavuoden päättyessä lainan jäljellä olevan pääoman perusteella on todennäköistä, että laina ei tulisi 2 momentissa säädetyllä tavalla kehittyvällä pääomamenolla maksetuksi takaisin 45 vuodessa, voi pääomameno olla 40 lainavuotena ja sen jälkeen tätä suurempi asumismenojen tasaisen kehityksen turvaamiseksi.

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä huhtikuuta 2004. Sitä sovelletaan lainoihin, jotka on hyväksytty korkotukilainoiksi 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen.

Helsingissä 15 päivänä huhtikuuta 2004

Ministeri *Hannes Manninen*

Lainsäädäntöneuvos *Tiina Rautio*

N:o 272

Valtioneuvoston asetus**vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitetun osaomistusasunnon vähemmistöosuuden omistajan omistusosuuden suuruudesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä huhtikuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitetuista osaomistusasunnoista 28 päivänä maaliskuuta 2002 annetun lain (232/2002) 4 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 237/2004:

1 §

*Vähemmistöosuuden omistajan omistus-
osuuden suuruus*

Vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitetuista osaomistusasunnoista annetun lain (232/2002) 4 §:n 1 momentissa tarkoitettu vähemmistöosuuden omistajan omistusosuus osaomistussuhdetta ensimmäisen kerran perustettaessa on 15 prosenttia asunnon hallintaan oikeuttavista osakkeista.

Helsingissä 15 päivänä huhtikuuta 2004

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä huhtikuuta 2004. Sitä sovelletaan niihin osaomistusasuntoihin, jotka on rahoitettu 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen korkotukilanaksi hyväksytyllä lainalla.

Ministeri *Hannes Manninen*Lainsäädäntöneuvos *Tiina Rautio*

N:o 273

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eräiden Euroopan unioniin kuulumattomista valtioista tuotavien tavaroiden eläintautivaatimuksista**

Annettu Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1192/1996) 5 §:n ja 30 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä edellinen on osaksi muutettu laissa 397/1998:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän asetuksen tarkoituksena on estää eräiden eläintautien leviäminen Suomeen Euroopan unioniin kuulumattomista valtioista (kolmannet maat) tapahtuvan tässä asetuksessa tarkoitettujen tavaroiden maahantuonnin yhteydessä. Asetuksessa säädetään ehdot, joilla näitä tavaroita saadaan tuoda maahan kolmansista maista.

Tässä asetuksessa tarkoitettujen tavaroiden eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta säädetään erikseen.

2 §

Soveltamisalan rajoitus

Asetusta ei sovelleta elintarvikkeeksi tarkoitettuihin tuotteisiin. Asetusta ei myöskään

sovelleta kolmannelta maasta Suomen kautta toiseen kolmanteen maahan tai toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon kuljetettaviin tavaroihin.

3 §

Suhde Euroopan yhteisön kolmansien maiden kanssa tekemiin kansainvälisiin sopimuksiin

Maahantuonnissa on tämän asetuksen säännösten lisäksi noudatettava, mitä Euroopan yhteisön kolmansien maiden kanssa tekemissä eläimistä saatavia tuotteita koskevista kansainvälisissä sopimuksissa on määrätty.

4 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) tavaralla esinettä, tuotetta, jätettä tai ainetta;

2) tuonnilla tuontierän toimittamista yhteisön alueelle tai markkinoille;

3) komissiolla Euroopan yhteisöjen komissiota;

4) eläimistä saatavilla sivutuotteilla muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002, jäljempänä sivutuoteasetus, 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä ainesta;

5) taudille herkällä eläinlajilla eläinlajia, joka voi saada tartunnan riippumatta siitä, sairastuuko eläin vai ei;

6) alkuperämaalla maata, jossa lopullinen tuote on tuotettu, valmistettu tai pakattu;

7) viejämäällä maata, jossa erä on lastattu kuljetusvälineeseen vietäväksi yhteisön alueelle.

2 luku

Eri tavaroiden tuontiehdot

5 §

Tuonnin yleiset edellytykset

Maahan ei saa tuoda tavaroita, jotka aiheuttavat elintarvikehygieenisia tai rehuhygieenisia epäkohtia taikka eläintautien leviämisen vaaraa.

6 §

Eläimistä saatavien sivutuotteiden tuonti

Eläimistä saatavien sivutuotteiden tuonnin ehdoista, rajoituksista ja todistuksista säädetään sivutuoteasetuksessa. Kuitenkin seuraavia sivutuotteita saadaan tuoda maahan vain maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosaston myöntämällä tuontiluvalla:

1. sivutuoteasetuksen mukaisesti sellainen luokkaan 1 ja 2 kuuluva aines sekä tällaisesta aineksesta johdetut tuotteet, joiden tuonnista ei ole säädetty sivutuoteasetuksessa;

2. sivutuoteasetuksen mukaisesti sellainen luokkaan 3 kuuluva aines, sekä tällaisesta aineksesta johdetut tuotteet, joiden tuonnista ei ole säädetty sivutuoteasetuksessa;

3. täytettävät eläimet; sekä

4. diagnostisiin, koulutuksellisiin tai tutkimustarkoituksiin tuotavat sivutuotteet.

7 §

TSE-riskiaines

TSE-riskiaineen tuonnin ehdoista, rajoituksista ja todistuksista säädetään tiettyjen spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) 999/2001 liitteessä XI.

8 §

Käsitelty eläinvalkuainen

Eläinten ruokintaan tarkoitettua käsiteltyä eläinvalkuaista ja sitä sisältäviä rehuvalmisteita, lukuun ottamatta lemmikkieläinten ruokia sekä kalajauhoa ja kalajauhoa sisältäviä rehuvalmisteita, jotka on tarkoitettu muiden eläinten kuin märehitijöiden ruokintaan, saadaan tuoda maahan vain maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosaston myöntämällä tuontiluvalla.

9 §

Muu kalaperäinen aines kuin kalajauho

Turkiseläinten rehuksi tai tällaisen rehun raaka-aineeksi tarkoitettua muuta kalaperäistä ainesta kuin kalajauhoa saadaan tuoda maahan vain maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosaston myöntämällä tuontiluvalla.

Perkaamattomia luonnosta pyydettyjä tai viljeltyjä lohia, taimenia, kirjolohia, harjusia, muikkuja, siikoja, haukia ja piikkikampeloita tai näiden perkuujätteitä saadaan tuoda maahan vain maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosaston myöntämällä tuontiluvalla.

10 §

Eläintauteja aiheuttavat mikrobit ja loiset

Eläintautilain (55/1980) 3 §:n 2 momentin nojalla vastustettaviksi eläintaudeiksi määrättyjä eläintauteja aiheuttavia mikrobeja tai loisia taikka muita vastustettaviin eläintauteihin verrattavia vakavia eläintauteja aiheuttavia mikrobeja tai loisia ja niitä sisältäviä

viljelmiä, kudoksia, eritteitä taikka muita vastaavia tavaroita saadaan tuoda maahan vain maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosaston myöntämällä tuontiluvalla.

11 §

Eläintautien leviämisen vaaraa aiheuttavat muut tavarat

Seuraavia tavaroita saadaan tuoda maahan vain, jos ne on puhdistettu tai käsitelty sellaisella tavalla, ettei niistä aiheudu eläintautien leviämisen vaaraa:

1) sorkka- ja kavioläimien sekä lintujen tuotannossa, hoidossa ja pitopaikoissa käytetyt vaatteet, varusteet, kuivikkeet ja muut tavarat;

2) elävien ja kuolleiden sorkka- ja kavioläimien sekä lintujen, niiden osien, alkioiden ja sukusolujen sekä niistä saatavien tuotteiden säilytykseen, pakkaukseen ja kuljetukseen käytetyt tavarat; sekä

3) käytetyt maatalouskoneet.

Muutoin edellä 1 momentissa tarkoitettuja tavaroita saadaan tuoda maahan vain maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosaston myöntämällä tuontiluvalla.

12 §

Heinä ja olki

Niistä maista, joista saadaan tuoda sorkka- tai kavioläimille taikka muille kotieläintiloissa pidettäville eläimille tarkoitettua heinää ja olkea, säädetään komission asetuksen 136/2004/EY 9 artiklassa. Tuontierää on seurattava alkuperämaan virkaeläinlääkäriin antama todistus, josta ilmenee, että tavara on peräisin kyseisestä alkuperämaasta, että se on varastoitu erillään kotieläintiloista vähintään kahden kuukauden ajan ja ettei ole syytä epäillä sen levittävän tarttuvaa eläintautia.

Tämän pykälän säännöksiä ei sovelleta prosessoituun heinään ja olkeen, kuten brikketteihin ja pelletteihin.

13 §

Näyte-erät

Sen estämättä, mitä tässä asetuksessa sää-

detään, maa- ja metsätalousministeriö voi myöntää tuontiluvan näyte-erän tuontiin. Tuontilupa voidaan myöntää vain sellaiselle näyte-erälle, jolla ei ole kaupallista arvoa, joka tuodaan tutkimusta varten ja joka hävitetään tutkimuksen jälkeen.

3 luku

Erinäiset säännökset

14 §

Todistukset ja muut asiakirjat

Tämän asetuksen nojalla vaadittavien asianmukaisesti täytettyjen todistusten ja asiakirjojen on oltava alkuperäisiä, numeroituja ja yhdelle paperiarkille laadittuja. Todistukset on laadittava vähintään yhdellä eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen suorittavan jäsenvaltion virallisista kielistä. Jos Suomeen tarkoitettu tuontierä tuodaan Suomessa sijaitsevan eläinlääkinnällisen rajatarkastusaseman kautta, saadaan todistukset laatia myös englannin kielellä.

Todistuksissa on oltava alkuperämaan toimivaltaisen viranomaisen edustajan nimi, ammattinimike tai virka-asema ja allekirjoitus sekä toimivaltaisen viranomaisen virallinen leima. Allekirjoituksen ja leiman on oltava erivärisiä kuin todistuksen painoväri.

Tuojan on säilytettävä kaikkia tämän asetuksen nojalla vaadittavia todistuksia ja muita asiakirjoja vähintään kahden vuoden ajan maahantuonnin jälkeen.

15 §

Suojapäätökset

Sen estämättä, mitä tässä asetuksessa säädetään, noudatetaan niitä erillisiä suojapäätöksiä, jotka maa- ja metsätalousministeriö tai komissio antaa alkuperämaan tai viejamaan eläintauti- tai terveystilanteen muutoksen johdosta.

16 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1.5.2004.

N:o 273

Tällä asetuksella kumotaan eräiden kolmansista maista tuotavien tavaroiden eläintautivaatimuksista 19 päivänä marraskuuta 2001 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (1022/2001) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Eläinlääkintöylitarkastaja Tarja Lehtonen